

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 355. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510710176/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

o. s. v. — Sat Sapienti — Jeg veed at De elsker mig,
men taler De til nogen anden, end til mig om det
Forslag, saa dræber De Deres troe Ewald.

D 9de Oct. 1776.

5 For Guds Skyld Svar i Morgen — ellers er jeg
nødt at skrive til FredensBorg —

Højærværdige og Høylærde Herr Doctor Schönheyder Vel-
fortjent SognePræst ved Trinitatis Meenighed i storeKannike-
Strædet — i Kjøbenhavn.

¹⁰ IV Imp: gratus accepti.

TIL HANS VILHELM VON WARNSTEDT.

Endskjønt jeg vist veed, at Deres HøyVelbaarn-
hed vil undskylde den utaalmelige Længsel, hvor-
med jeg i disse fjorten Dage har seet ud efter Dem
15 og Herr Naumann, saa finder dog mit Hjerte,
noget, jeg veed ikke hvad, noget alt for dristigt
deri, og jeg skulde neppe vove at tilstaae Dem
den, dersom der ikke begyndte at blande sig en
Art af Frygt deri, som gjør mig det umuligt at tie
20 — Ak min kjæreste Velynder, maaskee min Frygt
er ugrundet, maaskee den selv mishager Dem —
men hvad skal jeg gjere? — Apollo giver mig paa
saa mange Maader af Sporerne — baade som Dig-
ternes og som Patienternes Rytter — at jeg nød-
25 vendig tilsidst maae blive øm, blødhjertet, frygt-
som — og jeg er det vist indtil Barnagtighed; saa
at den mindste Muclighed af et Uheld forestiller
mig det allerede som hængende over min Isse i al
sin sorte Størrelse — Og det var mig vist et af de
30 smerteligste Uheld, som nogentid kunde hændes
mig, om De min ædleste Velynder — car il faut
lacher le mot — om De havde fatted den mindste
Mis-Tillid til den Iver at arbeide hos mig, som
Deres Yndest baade har opmuntred og gjort mig
35 til Pligt — Min Uvirksomhed i For-Aaret kunde
virkelig give Anledning til denne Mistillid — men

ved min Ære, min Tilstand undskyldte mig — eller synes Dem intet om det De allerede har hørt af mit Arbeide? — Endnu engang, kjæreste Velynder, af Medynk tilgiv mig min maaskee fornærmende Frygt! og af Medynk end den — Jeg bevidner hel-⁵ ligt, at dersom jeg endog ikke, som det dog virkelig forholder sig, stadig ventede alle mine Ønskers Opfyldelse af Deres Haand, saa skulde dog det mindste Skaar i Deres Yndest være mig utaaaleligt.

I Eftermiddag bliver jeg færdig med Reenskriv-¹⁰ ningen af mine Fiskeres første Handling — og jeg har overalt hele Stykket saaledes i Hovedet, at jeg tør forbinde mig til at arbeide Componisten i Hænderne, saa at han ikke bliver ledig, dersom han vil begynde strax — Men det er mig yderligt¹⁵ magtpaaliggende, at tale med ham, og især med Dem, førend jeg begyndte paa at udarbeide de to sidste Handlinger — Tør jeg udbede mig denne Lykke, som det kjæreste Pant paa Deres Yndest? — Maatte dog det dristige i mine Anmodninger,²⁰ som min sygelige Tilstand allene kan undskylde, og som Deres HøyVelbaarheds ædle Tænke- maade allene kan friste mig til — maatte det fuld- kommen skjules af den sande Ære-Frygt, den varme Hengivenhed, hvormed jeg vist er Deres²⁵ troeste

Ewald.

Den 12te Julii 1778.

TIL HANS VILHELM VON WARNSTEDT

I det samme Øyeblik, da min Plan er færdig, giver jeg mig den Ære at melde Deres HøyVel-³⁰ baarnhed det — Jeg skulde sende Dem den, dersom De ikke selv, saavel som jeg, havde fundet det best, at vi først confererte desangaaende. — Men nu, min kjæreste Velynder, tør jeg betjene mig af den Frihed, som De gunstigt har tilstædet mig³⁵ — — og længes høyt efter Dem? — Jeg er varm.